

Mirador de sa Talaia de Sant Josep

Situació

Municipi: Sant Josep de sa Talaia

Coordenades U.T.M. (31N ETRS89): X: 350666 Y: 4308828

Dificultat i duració

3 h a peu

Accés

Per la carretera PM-803-1 agafeu la segona sortida de la primera rotonda, en direcció a Cala d'Hort. Seguiu la carretera uns 650 m fins que arribeu a un desviament cap a l'esquerra senyalat amb la indicació de "sa Talaia".

Seguiu aquest camí de terra que, progressivament, va pujant cap a la muntanya.

Interès principal

Geomorfològic

Interès secundari

Descripció de la localitat

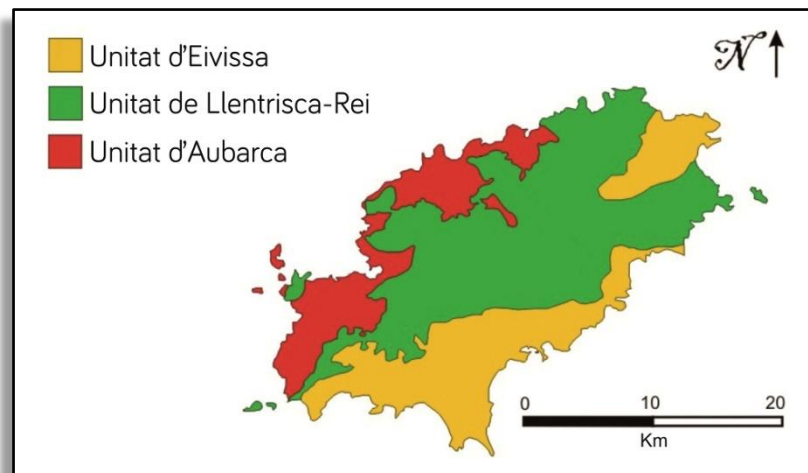

Sa Talaia de Sant Josep.

La muntanya de sa Talaia de Sant Josep presenta una alçada de 475 m i correspon amb la major elevació de l'illa d'Eivissa. Es tracta d'un bon mirador per poder observar l'estructura d'Eivissa.

Eivissa va estar sotmesa a tres fases deformacionals diferents que van condicionar la seva estructura actual:

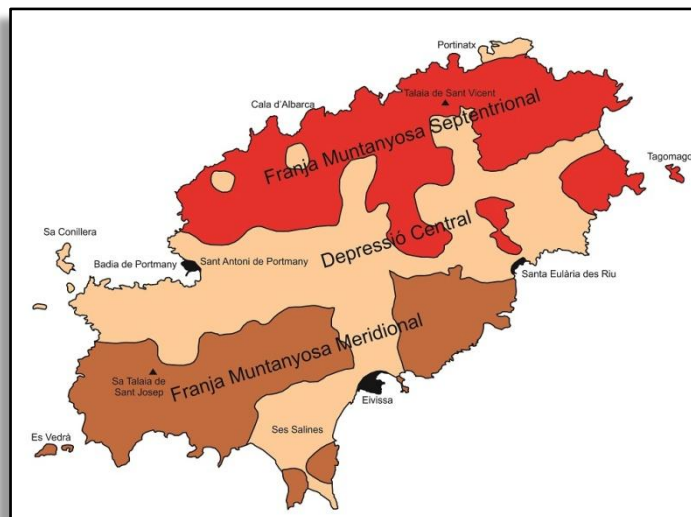
- Una primera fase de distensió ocorreguda durant el mesozoic. Durant aquesta fase els processos sedimentaris van ser molt importants degut a la formació de conques a partir de falles sinsedimentàries. D'aquesta primera etapa no queda registre a sobre del terreny ja que ha quedat esborrada per les fases posteriors.
- Una segona etapa de compressió originada durant el terciari que provocà l'apilament d'Eivissa en tres encavalcaments cap al NO, cabussament cap al SE i orientació NE - SO. Aquesta fase condiona notablement la geomorfologia actual de l'illa.
- Una darrera fase de nova distensió que comença al final del miocè i continua actualment. Va ser durant aquesta fase quan el Promontori Balear va quedar individualitzat del continent. A Eivissa la seva incidència és molt petita.

Esquema de les diferents Unitats Estructurals d'Eivissa determinades pels encavalcaments d'orientació NE - SO, originats durant l'etapa de compressió del Terciari. Modificat de IGME, 2009.

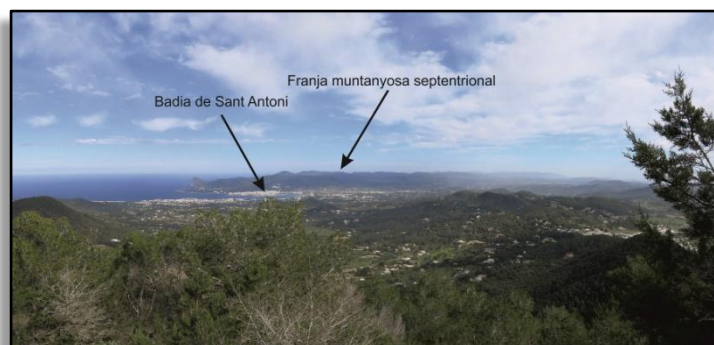
Aquestes tres fases, juntament amb l'erosió superficial, han modelat l'illa d'Eivissa permetent distingir els següents dominis fisiogràfics:

- **Franja Muntanyosa Septentrional:** correspon a les elevacions d'Es Amunts i a grans trets, els materials predominants són dolomies, calcàries, margues i calcàries margoses del juràssic i cretaci. Es tracta de materials força resistents que afavoreixen la creació de relleus, que presenten una orientació NE – SO.
- **Depressió Central:** es localitza al sector central i sud d'Eivissa i inclou tots els relleus suaus i aplanats que es troben entre Sant Antoni de Portmany, Santa Eulària des Riu i Sa Plana. Està constituït per materials quaternaris, principalment.
- **Franja Muntanyosa Meridional:** inclou tot el sector elevat que va de la Serra de ses Roques Altes (al SO) fins a la Serra d'en Balansat (a l'est). També es podrien incloure les elevacions de Puig des Falcó, Corb Marí, Illa Grossa i Dalt Vila. És en aquesta Franja a on s'inclou sa Talaia de Sant Josep. Predominen, també, els materials juràssics i cretàcics.

Esquema de les diferents Franges en que es divideix Eivissa, condicionades per les etapes deformatives patides.
Modificat de IGME, 2009.

Des d'aquest mirador es pot observar el pas de la Franja Muntanyosa Meridional, a on es troba sa Talaia de Sant Josep, a la zona deprimida del pla de Sant Antoni de Portmany i, al fons, la Franja Muntanyosa Septentrional.

Vistes des de sa Talaia de Sant Josep.

Per a saber-ne més

IGME. 2009. Mapa Geológico de España. Escala 1:25000. Sant Antoni de Portmany. *Instituto Geológico Minero de España*. 80 pp.

Recomanacions

Si es vol fer la pujada a peu es recomana que porteu bon calçat, aigua i protecció solar. Eviteu fer la ruta els dies de més calor, ja que el camí és llarg i sense molta ombra.